

Posudek práce Markéty Kuchařové *Karel Teige, Jan Mukařovský a Bohuslav Brouk jako teoretikové surrealismu. Surrealistický objekt v reflexích českých teoretiků.*

Záměrem diplomové práce Markéty Kuchařové je srovnání tří českých koncepcí surrealismu - Karla Teigeho, Jana Mukařovského a Bohuslava Brouka. Toto srovnání diplomantka neprovádí obecně, ale pokouší zacílit ke konkrétnímu problému surrealistické předmětnosti nebo spíše specifickému navazování vztahu objektu a subjektu a ještě blíže k tvorbě Jindřicha Štýrského.

Samotnému srovnání českých teoretických koncepcí předchází představení surrealistických koncepcí André Bretona a Salvatora Dalího. V těchto pasážích Markéta Kuchařová prozrazuje, že jejím druhým oborem je estetika. Rozbíhá se v nich do široké perspektivy a vysvětluje i ty jevy a postupy, na které následující kapitoly nemohou navazovat. Jejich popis je však jasný a nezkrslující a svědčí o znalostech a schopnosti myslet konceptuálně.

Následující kapitoly věnované Janu Mukařovskému, Karlu Teigemu a Bohuslavu Broukovi se vlastní otázkou, která stojí na počátku této diplomové práce, přibližují více a přesněji. Ke srovnání Markéty Kuchařové slouží také sekundární literatura, byť není nějak rozsáhlá, s níž zachází poměrně jistě. Jednotlivé kapitoly představují jednotlivé pohledy a jejich srovnání se provádí spíše implicitně. Nejméně prostoru je bohužel věnováno Karlu Teigemu a také skutečnému, vlastnímu srovnání, které by jistojistě chtělo více propracovat.

Práce vznikala v dlouhém časovém horizontu, ale byla dokončována pod zjevným časovým tlakem a původní koncepce byla značně redukována. Časovou úzkost lze postřehnout v posledních kapitolách; je to škoda, protože diplomantka tím pádem svoji jistotu v práci s estetickými koncepty nedokáže plně zúročit a některé vlastní pozoruhodné nápady a interpretace nemůže zcela využít, nemá dostatek prostoru je rozvinout a uplatnit.

K nejcennějším a nejlépe zpracovaným kapitolám tak patří část o Janu Mukařovském, která sice není nějak závažně originální, ale je velmi solidní interpretací několika klíčových statí - O záměrnosti a nezáměrnosti v umění, K noetice a poetice surrealismu v malířství, Dialektické rozpory v moderním umění a Umění jako sémiologický fakt.

Navzdory výše uvedeným připomínkám lze práci hodnotit vcelku kladně, stylově je velmi uměřená a formálními nedostatky netrpí.

Práci doporučuji k obhájení a navrhuji známku mezi velmi dobře a dobře podle průběhu obhajoby.

Libuše Heczková